

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnishtvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 13.— | Četrt leta . . . gld. 3-30
Pol leta . . . „ 6-50 | Jeden mesec . . . „ 1-10
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— | Jeden mesec . . . „ 1-40

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziroma na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slovenskega Naroda“.

Vlada in punktacije.

Minoli četrtek je stopil cesarski namestnik grof Thun pred deželnega zbora češkega punktacijski odsek, da precizuje stališče vlade glede stavljenih predlogov, naj se posvetovanja o punktacijah prelože oziroma popolnoma odklonijo. Vsi politični krogi so to izjavo pričakovali z veliko radovednostjo, kajti vsakdo je bil do dobrega prepričan, da bode ta izjava za razmerje mej vlado in posamnimi strankami odločivna. Izjava je storjena in sicer v zmislu, češkim strankam ugodnem.

Cesarski namestnik grof Thun govoril je jako kratko. Naglašujoč zadoščenje vlade, da se mislijo veleposestniki tudi še nadalje držati punktacijskih dogovorov, ter da so le v interesu uspešne njih izvršitve odklonili začasno meritorno posvetovanje, in naglašujoč zadoščenje, da priznavajo veleposestniki uspešno delovanje na podlagi punktacij razdeljenega deželnega šolskega in deželnega kulturnega sveta, izjavil je namestnik, da se zmatra vlada vezano delovati za izvršitev vseh punktacijskih predlog ne samo ker se ji vidi pogoj narodnostnemu sporazumljenju, temveč tudi pogoj kulturnemu in go-

spodarskemu napredku kraljestva češkega. Z ozirom na to želi vlada, da začne deželni zbor meritorna posvetovanja o vseh punktacijskih predlogih in sicer čim prej mogoče.

V tej izjavi iskali bi zaman tistih ostrih besedi, katere so Nemci za trdno pričakovali; vlada nikakor ne obsoja storjenega ukrepa, da je posvetovanja preložiti, ona le izjavlja, da se zmatra vezano, delovati za njih izvršitev ker se ji vidi pogoj za mir in napredek na Češkem. Nikjer ni v tej izjavi rečeno, da misli vlada razpustiti deželni zbor ali administrativnim potem izvesti to, o čemur se narodovi zastopniki niso hoteli posvetovati.

Glede posamnih mazorov, izraženih v tej izjavi, dalo bi se sicer pisati marsikaj, zlasti gledé vladnega prepričanja, da je izvršitev punktacij pogoj za mir mej obema na Češkem bivajočima narodnostima, kajti splošna srdita ogorčenost mej Čehi mogla jo je osvedočiti, da se zelo moti, toda vse to je le bolj postranske važnosti. Faktum je, da se je vlada udala želji deželnozborske večine in da so bržkone že danes v deželnem zboru v Pragi pokopali, in sicer za vedno, vse stavljenе punktacijske predloge.

Nemcem to naravno ni po volji in jim tudi biti ne more. Upali so, da bodo iz teh spravnih dogovorov naredili okove ter vanje okovali narod češki, a to njihovo upanje je splavalo po vodi in celo vlada, kateri so se bili baš vsled teh punktacij tako radostno približali in jo požrtvovalno podpirali, ta ista vlada ostavila jih je že v tej važni zadevi ter se udala želji čeških zastopnikov. To Nemcem seveda ni všeč in vsled tega zagnali so strahovit vik in krik. Vladi očitajo, da neče ničesar storiti, da se izvrše punktacije, da neče razpustiti deželnega zbora češkega, akopram bi lahko sestavila drugo, punktacijam bolj naklonjeno večino, a kar Nemce najbolj skelí je to, da vlada neče sodnih okrajev v zmislu punktacij razdeliti kar administrativnim potem.

Kako silna jeza je prešinila Nemce, vidi se že iz tega, da hočejo na vsak način dokazati, da je vlada doživela v češkem deželnem zboru prav za prav velik poraz in da pada tega poraza senca

tudi na krono, ki se je o raznih prilikah izrekla za punktacije in jih imenovala celo državno potrebo. Levičarski listi, kateri te dni ne pišejo o ničemur drugem, kakor o spravi in nje nezgodi, dopovedali bi radi svojim čitateljem, da bi se iz vladnega poraza v deželnem zboru češkem moral roditi konflikt, ker je večina odklonila ravno to, kar je vlada tirjala, a to so le prazne besede, važno je le še to, kakšno bode odslej razmerje mej vlado in posamnimi strankami.

Staročehi in veleposestniki podpirali bodo tudi še v bodoče ministerstvo, in sicer še z večjo naudšenostjo, kakor doslej; Mladočehi ostanejo tudi nadalje še v opoziciji, kajti principijelno nasprotstvo mej njimi in grofom Taaffeom se, vsaj sedaj, še ne da premostiti. A nemški liberalci? O Božiču pokazal je grof Taaffe nemškimi liberalcem, da mu je njih podpora draga in mila, in v dokaz tega mišljenja poklical v ministerstvo nemško-liberalnega zaupnega moža, grofa Kuenburga, a sedaj pred Velikonočjo zatajil je zopet svoje zaveznike. To je uzrok nemški srditosti. Je li grof Kuenburg, zaupni mož nemških liberalcev, vedel, kako izjavo misli v imenu vlade storiti namestnik češki, in ako jo je poznal, je li bil z njo zadovoljen — to sta uprašnja, kateri je čuti povsod in vsi nemški listi zagotovljajo, da treba preciznega odgovora, oziroma da mora nemško-liberalna stranka izvajati vse konsekvencije vladne izjave in vsled tega izpremenjenega političnega položaja.

Deželni zbor kranjski.

(VIII. seja, dne 24. marca 1892. leta.)

(Konec.)

Posl. Šuklje ugovarja predlogu finančnega odseka, ki sicer ne odklanja prošnje a limine in pušča v drugem oddelku vsaj nekaj simpatije, ki je seveda le akademična in obstaja bolj v lepih besedah. Govori o sedanjem tarifu, ki je pretirano visok in tudi za deželne dohodke škodljiv, ker se vsled tega vozi primeru manj. Take mostnine se sploh ne strinjajo z dejanskimi potrebami prometa v sedanjem času. Francozi odpravljali so jih že pred 86 leti. Z narodno-gospodarskega stališča neso

LISTEK.

Materino srce.

(Češki spisal E. Jelínek, poslovenil —.)

Ako želi laskavi čitatelj čitati kaj veselega — raje naj obrne ta list.

Ne spominjam se dobro avtorja, ali v moji duši ostala je misel njegova!

Krasna misel!

Le-to vem, da je vznikla v genijalni glavi francoskega pisatelja, in da sem o tem čital nekje pred mnogimi leti.

Glavni motiv je nekako ta-le:

Bil je na svetu popačen sin, kateremu je neznan mož ponudil mnogo denarja za — materino srce.

„Prinesi mi materino srce, za to dobiš zlata polne roke,“ reče ta zlovestni mož.

Popačeni sin ni dolgo pomišljal. V temni pozni noči priplazil se je k materni postelji in jo umoril zavratno z jednim samim udarcem. In ko je izrezal in izruval iz bladečega se telesa materino srce — hitel je grozoviti sin h grozovitemu kupcu.

Srce materino nesel je v mrežici . . .

Pot ga je vedla po strašni temi, po gručah in ostrih kamenih. Ne strah, marveč neka kruta želja gnala je zlodeja naprej. Nepazno bežal je blazno v gosti temi. Čim bolj je hitel in čim bolj mu je nedostajalo sape, tem češče se je spodtaknil in padel.

Ali bežal je, bežal . . . hitel besno . . . dalje . . . dalje . . . naprej . . .

Tu se oglasi materino srce v mrežici, trdo atisnjeni v sinovi morilni roki. Glas ta je zvenel ljubeznivo, skrbno in bolestno.

„Sinček moj dragi“, oglasi se srce materino, „ne pehaj se in ne hiti tako, spodtakniti bi se utegnil in se poškodovati!“

In materino srce je zopet molčalo, sin pa je dospel nepoškodovan k cilju.

Glej, to je misel genijalnega romana, nekoliko globokih besed, katerih pomen odvesi gotovo marsikak težek zvezek, vržen v sklad literarni.

Podal sem francoski motiv le kar tako! —

* * *

Na beloruski zemlji posetil sem pred nekoliko leti staro gubernsko mesto. Zgodovina njegova je vredna več, nego sočasna znamenitost. Bogastva ni tam nikakega; požari so uničili tekom časa slavna

poslopja zgodovinska, a kar je še ostalo, niti podobno ni več prvotnemu. To se časih že tako zgodi, da se preminjajo kraljeve rezidence v uradne prostore ali v državne zapore. Tam v tem gubernskem mestu bilo je prav tako. Prijazni sprevodnik mi je pokazoval mesta, kjer se je kdaj kaj znamenitega zgodilo . . . ali tudi s takimi praznimi mesti in zračnimi prostori bila sva hitro v kraji. — O vsem tem je bilo boljše razpravljati doma pri čaji, nego potikati se po grudastih ulicah mej umazano množico zvedavih židov.

Sicer pa me ni mučil dolgčas niti na tej oddaljeni postaji slovanskih obhodov. Prav o tem času vršila se je pri tamošnjem sodišči tako senzačna obravnava, da se nisem pomišljal prestopiti prag, katerega se sicer izogibljem zelo skrbno. Gledati iz obličja v obličje razbojnikom, lopovom in zverinam pokolenja človeškega, poslušati njihove izpovedi in delati o njih osobite sodbe, to ni sicer nikaka prijetna zabava, ali . . . kdor se zanima resno za življenje, tudi takih mest se ne sme ogibati. To stane seve malo zatajevanja, človek si nehote skali jasen trenotek — ali prav z mest, kjer se sodi odkrito zločinstvo, spoznava se življenje, katero je sicer zakrito človeškemu očesu.

(Dalje prih.)

nikakor utemeljene take pristojbine. Kaj bi se reklo, če bi se taka mostnina za pešce hotela pobirati pri državnih mostovih, na pr. v Litiji ali v Kranji? Nastala bi opravičena razburjenost. Krški most je jako važen in potreben akcesorij k cesti, ki veže Dolenjsko z železniško postajo na Vidmu. Zatorej stavlja dodatni predlog:

1.) Svota 10.000 gld., katero dolguje Savski most pri Krškem deželni zakladu, se odpiše.

2.) Pešci se, počenši s 1. aprilom leta 1892. oprosté mostnine na istem mostu.

Poslanec baron Schwegel se principijelno strinja z nazori predgovornika in je nasprotnik vseh tacih pristojbin. A delati je treba razloček mej koncesijami, katere more delati država, ali pa dežela, ki nima tacih sredstev. Treba bode postopati polagano.

Posl. Pfeifer razklada v daljšem govoru važnost mostu za promet in velika bremena, katera ima prebivalstvo vsled sedanjega visocega tarifa. Navaja več statističnih dat in pride do sklepa, da bi dobiček bil še vedno dosti velik, če se tudi odpravi mostarina za pešce. Za slučaj, da ne bi bil vsprejet predlog Šukljejev, stavi nastopni dodatni predlog:

Sedanja dvojna mostovina za jednovprežen voz po 17 kr., oziroma 12 kr., in za dvoupreženi voz po 34 kr., oziroma 24 kr., se odpravi ter znižja za jednovprežen voz na 10 kr., za dvouprežen voz pa na 20 kr.

Pri glasovanji bila sta odklonjena oba predloga, Šukljejev in Pfeiferjev.

Posl. Murnik dostavlja samo toliko, da se mu zdita predloga prenapljena, ker se zdaj še ne ve, s kako številko imamo opraviti. V principu se pač strinja s predlagateljema, ker mitnice ovirajo promet, vendar bode glasoval za fin. odseka predlog.

Po kratkem ugovoru posl. Šukljeja in poročevalca Krsnika vsprejme se predlog finančnega odseka nespremenjen.

Posl. Klun poroča o prošnji sirot Ane in Marije Lušin za podaljšanje, oziroma zvišanje miloščine.

Finančni odsek predlaga:

1.) Sirotama pokojnega deželnega ingrosista Janeza Lušina, Marici in Anici Lušin, se miloščina za tri leta, to je 1893, 1894 in 1895 podaljša in pričnši s 1. januarjem 1893 od letnih 25 gld. povikša na 40 gld. za vsako.

2.) Deželni odboru se naroča, da njima podeljeno sirotinsko ustanovo šteje 39 v znesku 50 gld., katere užitek 28. januarja 1893 poteče, podaljša dotlej, da Anica Lušin spolni 15. leto. — Se vsprejme.

Posl. baron Schwegel poroča v imenu finančnega odseka o prošnji Jerneja Pečnika za podporo v namen preiskavanja gorenjskega in notranjskega dela naše dežele v arheološkem oziru. Razpravlja predmet na široko in govori obširno o bodoči uravnavi preiskovalnih del. Dež. odboru naj se naroči, da v tem oziru predloži v bodočem zasedanju načrt zakona, s katerim se bode uvedlo zabeleževanje vseh znamenitih najdb v katastralne karte in sploh uredilo vse delovanje glede arheoloških preiskavanj po novem deželnem zakonu.

Dalje se pooblasti deželni odbor, da prosilcu Jerneju Pečniku dovoli pod enakimi pogoji, kakor l. 1891 tudi za l. 1892 remuneracijo za storjena dela. Pričetje arheoloških preiskavanj na Gorenjskem in Notranjskem pa se odgodi, dokler se ne sklene novi zakon.

Posl. Luckman poroča o prošnji bivšega paznika deželne prisilne delavnice Jožefa Tomazina za dovoljenje provizije oziroma podpore. Prošnja se izroči dež. odboru z nalogo, da preišče, je li ima prosilec pravico do normalne provizije, če bi pa te ne imel, sme deželni odbor rodbini prosilca podeliti miloščino letnih 100 gld. za prihodnja tri leta iz zaklada prisilne delavnice.

Posl. baron Schwegel poroča gledé dovoljenja kredita za deželni arhiv in knjižnico v Rudolfinumu za pokrivanje raznih potrebščin. Gospodu Koblarju dovoli se z ozirom na mnoga dela, ki jih ima pri izvrševanju arhivarskega posla, za l. 1892. izredna remuneracija 100 gld. Dež. odboru se nalaga, da skrbi primerno za potrebe službe v arhivu in v knjižnici muzeja. Sistemizovalo se bode pri reorganizaciji muzeja.

Prošnja slepega Henrika Kršeta v Ljubljani (poročevalec posl. Murnik) izroči se dež. odboru v rešitev.

Posl. Lenarčič poroča v imenu upravnega odseka o letnem poročilu dež. odbora: §. 6. Občila. Po splošnih statističnih opazkah poroča o posamičnih marginalnih številkah, katere spadajo sem in ki se večinoma vsprejmo brez ugovora in vzamejo na znanje.

Posl. Hribar oglasi se glede gospodarstva pri cestnih odborih. Nadzorstvo ima dež. odbor, ki naj pazi na to, da bi se ne dogajale zlorabe. Znan mu je neki cestni odbor, ki ga neče imenovati, kjer se ne gospodari tako, kakor bi se moralo. Deželni odbor naj bi pazil na to, da se to ne godi. Iz aktov je razvidno, da odborniki sami prevzamejo dela, kar je protipostavno. Za cestne ogledе troši se premnogo. Pri nekem cestnem odboru godile so se nerednosti, katere je dež. odbor ostro grajal.

Marg. šteje do 27. vzemo se na znanje, zadevajoče cestne okraje: postojinski, škofjeloški, brdski, bistriški, kočevski, velikolaški, krški in idrijski.

Pri marg. št. 28. Cestni okraj kranjski oglasi se posl. Hribar in poudarja potrebo, da bi se vožnja iz Velikega in Malega Bernika do Mengiša skrajšala s tem, da se neka že obstoječa cestica razširi, kar bi olajšalo tamošnjim prebivalcem vožnjo v Ljubljano. Želi, da bi se stvar ne zavlekla in da bi dež. odbor predložil dotični načrt.

Dalje marg. šteje do 98 se vzemo na znanje, zadevajoče cestne okraje: Kranjska gora, Lož, koštanjeviški, litijski, logaški, metliški, mokronoški, trziški, vrhniški radeški, radovljiški, ribniški, novomeški, žužemperški, senožeški, zatišk, kamniški in trebanjski.

Pri marg. šteje 98. se oglasi posl. Draguš ter izreka željo, naj se pošlje deželni inženér, da izdelja načrt ceste čez Kumat.

Dalje marg. šteje do 116 se vzemo na znanje brez ugovora, zadevajoče cestni okraj: vipavski in razne podpore za poprave cest in mostov in napravo novih cest in mostov v raznih cestnih okrajih.

Ob 1/2. uri sklene deželni glavar sejo.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 28. marca.

Dr. Herold in Gauč.

V zadnji seji deželnega zbora češkega prišlo je skoro do škandala. Dr. Herold, govoreč o žalostnih razmerah učiteljstva, končal je svoj govor tako-le: „Kako bi pa moglo biti drugače, ko stoji na čelu naučne uprave mož, ki se je predrznil osramotiti največjega pedagoga sveta. Kako bi moglo biti drugače, ko se najdejo drobni epigoni, ki stezajo roke svoje proti heroju naroda, misleč, da bodo zatemnili luč in ustavili napredek, ako s predrznostjo pritlikavec blatijo čast onih mož, katere čisla ves izobraženi svet. Predrzo to roko pa bodemo odbili, narod češki ne bo trpel, da se sramoti spomin njega velikih mož. Drugod bi takšen minister ne ostal niti 24 ur na svojem mestu. Samo pri nas v Avstriji, kjer je tekla zibel Komenskega, je mogoče, da se takšen parvenu sme dvigniti proti njemu.“

Volitve v Bukovini.

Volilna agitacija narasla je do viška. Rumuni postavili so skoro v vseh volilnih okrajih svoje kandidate in te stranke agitatorji potujejo po vsi deželi ter obdelujejo volilce v svojem zmislu. Zlasti Maloruse zvalili bi radi Rumuni na svojo stran in ker ne štedijo denarjev, utegnili bi se jim tu ali tam posrečiti. Splošno se sodi, da bodo Rumuni pri volitvah propali, a da tudi deželni predsedniku grofu Pacetu ne bo v Črnovcih obstanka, ampak da bode kmalu premeščen kam drugam.

Ogerski državni zbor.

Velika adresna debata je končana in ogerski državni zbor vsprejel je z veliko večino načrt liberalne stranke. Nasprotstva, ki so se pri tej dolgi debati pojavila, so tako velika in ostra, da se ni nadejati uspešnega delovanja, kajti opozicija postopala bode pri vsakem važnem uprašanju po tisti taktiki, kakor prej. Prilik zato ne bode manjkalo, kajti že v sredo se začne razprava o državnem proračunu. Generalna debata bode trajala vsaj do Velike noči in nadejati se je ostrih kontroverz.

Vnanje države.

Milan Obrenović.

Deklaracija glede odstopa Milanovega še ni zakonito uveljavljena in že se čuje o novih nakanah tega človeka. V Belemgradu se splošno misli, da bo Milan postal ruski državljani ter se kot tak vrnil v Srbijo, kjer bi mu kot ruskega podaniku ne mogli tako strogo na prste gledati, kakor sicer. Sodi se, da boče Milan, čim bode kralj Aleksander polnoleten, začeti svojo borbo proti srbskim radikalcem. Koliko je resnice na tem, se pač ne da povedati; v Belemgradu verujejo to popolnoma. Ako bi res začel Milan kako akcijo proti radikalcem,

utegnilo bi to postati za dinastijo srbsko skrajno nevarno.

Francoski dinamitardi.

Francoski policiji se je posrečilo dobiti v roke vse anarhiste, ki so zadnji čas izdelovali in metali bombe z dinamitom, samo najnevarnejši, neki Ravachol, je utekel. Glava in duševni vodja te družbe je bil neki Chaumartin, izboren mehanik. Le-ta je bil pri svojem delodajalcu zelo obljudjen in je služil na dan 13 frankov, tako da je razmerno v dobrih odnošajih živel. On je izdelal bombe, katere so metali anarhisti. Njega in sokrivo njegovo ženo so že zaprli. Vseh vkupe je sedaj v policijski oblasti 22 anarhistov.

Konec nemški krizi.

V Berlinu niso z izidom nemške krize nič kaj zadovoljni, zlasti ker se splošno sodi, da grof Eulenburg s svojim delokrogom, ki je jako omejen, ne bode zadovoljen ter se trudil priti do večjega upliva, kakor mu pristaja. Jediná vidna posledica minule krize bode ta, da umakne vlada načrt za reformo ljudskega šolstva. Vlada je brčkone v današnji seji storila dotično izjavo. Naučnim ministrom namestu odstopivšega grofa Zedlitzta imenovan je dr. Bosse, konservativen ali jako zmeren in sposoben ter vsem strankam jednako obljudjen mož. — Mej krizo govorilo se je v političnih krogih tudi mnogo o eventualni povrnitvi kneza Bismarcka, kar pa je glasilo njegovo proglašilo kot neresnično, ker je Bismarck toliko zrel in izkušen politik, da bi nikdar ne delal na to, da pride na prejšnje svoje mesto.

Dopisi.

Iz učiteljskih krogov. 22. marcija [Izv. dop.] Mnogo se je že pisalo o naših plačah, a da govorim tudi jaz o njih, mi daje povod prošnja deželne učiteljske konferencije in nasvet nje stalnega odbora, da naj bi blagovolil slavni deželni zbor % prvih treh plačilnih razredov toliko povišati, da pridejo vsi nadučitelji na čvetero in nekaj na trirazrednicah v I. plačilni razred in ostali nadučitelji in drugi učitelji čveterorazrednic v II. plačilni razred. V tretji pa vsi drugi učitelji na tro in tretji na čveterorazrednicah. Na jednorazrednice pa naj bi odpadle drobtine, katere bi ostale drugim. Ravno to je, da se ne moremo strinjati z onim nasvetom. Velika krivica zgodila se je kranjskim učiteljem že lani radi njihovih plač zategadelj, ker so se povišale tistim, ki so bili že precej dobro plačani in kateri za zboljšanje, dejal bi, niti prosili neso in to so nadučitelji večrazrednic in učiteljice. Ako se je hotelo izogniti vednim prošnjam, oziralo naj bi se bilo na učitelje in to v prvi vrsti na jednorazredničarje. Stalni odbor pa ni pomislil, kake posledice bi nastale, da po njegovem nasvetu jednorazrednice ostanejo še nadalje v najslabšem plačilnem razredu. Vzrok temu bode, da se bodo učitelji še bolj pogosto predstavljali kot sedaj in dobro je znano gospodom, da ni vse jedno, ako je kaka večrazredna šola brez jednega učitelja nekaj časa, kakor pa če se to zgodi na jednorazrednici, kajti tam lahko poučujejo drugi, a tu preneha pouk za več mesecev popolnoma. Kako težavno je spraviti potem šolo zopet na pravi tir, vs le tisti, ki je izkusil. Na kranjskem je nad 200 jednorazrednic in na teh službujejo večinoma starejši, oženjeni učitelji, ki so gotovo boljše plače potrebni, kot mlajši tovariši večrazrednic.

A reklo se bode, saj se plače zboljšujejo le radi težavnih služb in radi draginje. Dobro! A pomisliti bi se moralo, da služiti na jednorazrednicah je najtežavneje (tu pride na učitelja povprečno 111 otrok, na čvetero- in trirazrednicah le 72, oziroma 91 učencev) in da mora ondi pečati se vedno z dvema oddelkoma, česar tu ni treba vselej. Glavni uzrok, pravijo, je draginja. Ni dolgo tega, da je bila zbrana družba. Pogovor nanesel je tudi na draginjo, o kateri so tožili navzoči meščanje in vsak je zdihoval, kako težko je shajati. Tu povzame besedo duhovnik z gorske vasi in dokaže, da ima on in učitelj mnogo večjo draginjo kot v mestu, kajti tuji pridelki so v prodajalnici pri kg 2—4 kr. dražji kot v mestu; mesa ni dobiti doma, a če ga dobi iz mesta, mora plačati še voznine najmanj 10 kr. Domače pridelke kmet raje pelje v mesto, četudi jih tam ceneje proda. Čuditi se moramo, kako je mogoče potisniti jednorazrednice v najslabši plačilni razred brez vsacega povoda. Ozmimo se na sosedno Štajersko, ni li tam jednorazredničar plačan tako kot nadučitelj? In na Koroškem, ni li gorí deželni zbor, ko je tudi te šole postavil v četrti plačilni razred, takoj spoznal napako in jo popravil v drugem zasedanju s tem, da je onim učiteljem odločil posebne doklade? Ker jednorazrednice pri gospodih,

voljenih v stalni odbor učiteljske konferencije, niso našle milosti, prosimo, naj bodo gospodje poslanci bolj milostni in naj se ravnajo po nasvetu nekega štajerskega deželnega poslanca, ki pravi („Popotnik“ št. 4., 1892), da naj bodo šolski voditelji jedno- in večrazrednic najboljše moči in zato, da bodo v pustih, gorkih krajih raje vstrajali, naj dobe posebne doklade, katere naj bodo spojene s krajem in ne z osebo. Mlajši učitelji služili naj bi na večrazrednicah pod vodstvom izkušenih voditeljev. Ako bodo pa hoteli pozneje služiti na jednorazrednici, dobili jo bodo lahko, saj je vedno in jih bude tudi dosti praznih. Iz tega je razvidno, naj se procenti III plačilnega razreda povišajo tako, da pridejo jednorazrednice vanj, a v IV. plačilnem razredu naj bodo 3. in 4. mesta čvetero, potem 2. in 3. mesta trirazrednic in konec bude nadležnih prošenj, kajti kakor rečeno, komur se ne bo ljubilo služiti radi majhne plače na večrazrednici, dobil bo lahko jednorazrednico, če tudi v pustih, gorskih rovtah.

Iz Novega Mesta 25. marca. [Izv. dop.] Čas za prihodnje volitve v naš mestni zbor se vedno bolj bliža in to se tudi opazuje pri tistih naših „purgarjih“, kateri imajo našo oboroženo gardo za „jedino rešitev“ mesta. Ti možakarji že razne stvari ugibajo in ukrepajo za bodoče volitve, ko se naša narodna stranka prav nič ne gane. Vedeti je treba vsakomur, da je tem našim „purgarjem“ narodna stvar deveta briga in so ti danes nemškutarji, jutri liberalci, pojutranjim pa klerikalci, z jedno besedo: kar hočeš, z vsakemur se zvežejo, da le oni veliki zvonec nosijo.

Sedaj tem našim ljudem ni prav, da je občinski odbor sklenil, da naj se živina doma v blevih napaja in da naj ne bodo po javnih trgih in ulicah vozovi noč in dan razpostavljeni, zopet drugim ni prav, da je odbor potrosil nekaj denarja v napravo drevoreda in da kakor bi bil mestni zastop kriv, da se na jednem delu zemlja ruši in še mnogo takih zadev. Za mestne očete bi imeli radi nekateri naši „originalni purgarji“ le sebi vredne pristaše. Sami bi radi bili mestni očete in sebi narejali, kar bi njim prav bilo; s sosedi bi se po postavi ravnalo, oni bi bili pa bela vrana — izjema.

Naša narodna društva so jim vsa trn v peti, pravih „volilnih purgarjev“ ne našteješ toliko pri vseh naših društvih, kolikor imaš prstov na roki, zabavljajo pa kaj radi čez nje. Toda hvala Bogu, da število njih ni preveliko in se tudi nanje ozir jemlje; odločilni sicer niso, toda intrigujejo radi povsodi, ali intrig smo po našem mestu privajeni, ker se vsaka beseda ali dejanje devetkrat zasukne. Našim narodnim in trezno mislečim meščanom pa le kličemo: pričnite kmalu delovati na prihodnje mestnozbornske volitve, ne držite rok križem, ker naše mesto potrebuje v bodoče, posebno ako železnica pride, odločne in delavne moče. V mestni zastop spraviti nam je možé, kateri bi se dela resno lotili in vendar jedenkrat tudi skrbeli, da dolejnjska metropola dobi svojo posojilnico; ker za vsakih 50 gld., ako jih pri nas v mestu ali okolici kak posestnik potrebuje (in to se jako velikokrat zgodi), treba je ponje v Kočevje, Metliko ali Črnomelj; da, na sramoto našo, celo Žužemperk ima posojilnico, ko je metropola nema. Vse te navedene posojilnice dobro poslujejo in imajo vsako leto lep promet. Še jedenkrat: narodni meščani in uradniki, mislite precej na volitve in ne dopustite, da v občinski odbor pridejo elementi in ljudje, katerim je naša narodnost tako malo pri srci, kakor lanski sneg!

Domače stvari.

— (Deželni zbor kranjski) ima jutri ob 10. uri zjutraj svojo IX. sejo. Na dnevnem redu je rešitev raznih peticij, poročilo o §. 1. in 2. Potrjenje zakonovih načrtov in davki iz letnega poročila dež. odbora; računski sklep dež. zaklada za l. 1890, razdelitev podpor, dovoljenih od države in dežele za stradajoče l. 1890. itd.

— (Slovensko gledališče.) Včeranja gledališka predstava preverila nas je, da naše igralne moči, kadar resno hoté, zamorejo zadoščati tudi strožjim zahtevam kritike, ki v naših razmerah nema baš zavidljivega stališča. Da bi ne sodili povsem objektivno in se gledé raznih zakulisnih govoric in klepetanj ne držali prislovice: „Non] guarda e passa avanti“ („ne oziraj se in hodi svojo pot“) že zdavnaj položili bi bili pero iz rok. Ker nam je pa stvar pri srcu, brez ozira na osebe, grajali bomo

tudi za naprej, kar je graje vredno, ne brigajoč se, je li to ljubo ali neljubo komu, a radi pohvalili, kar je hvale vredno. Čas je zato, da iz mej domišljavega diletantizma stopimo na polje resnične umetnosti. Po tem kratkem uvodu, ki se nam je zdel potreben, spregovorimo na kratko o včerANJI predstavi. Ko se je prikazala pred nekaterimi leti na nemških odrih Ibsenova „Nora“, vzbudila je veliko pozornost. Znameniti norveški pesnik hodi v svojih dramatičnih proizvodih povsem svojo, originalno pot, ki se nikjer ne naslanja na tradicijsnelno šablono nemških niti francoskih dramatičnih del, iz njega del veje temveč čisto nov zdrav realistični duh, katerega se je seveda še le privaditi, kajti globokomišljene njegove filozofične razprave, katere polaga v usta svojim po življenji posnetim osebam se na prvi hip zde morda čudne marsikomur iz poslušalcev. Ibsen rodil se je l. 1828 v norveškem mestu Skien in dobil po dovršenih študijah mesto dramaturga pri narodnem gledališču v Bergenu, l. 1857 pa se je preselil kot dramaturg v Kristijanijo. Izmej mnogih njegovih dramatičnih del našlo jih je več pot na nemška gledališča. Posebno v novijih delih, mej katere spadatudi „Nora“ (pisana l. 1880), pokazal se je Ibsen kot jako duhovitega poznavatelja človeške naravi in idealnega pisatelja, ki pa sega v istinito življenje in nam je riše z veliko spretnostjo. Se ve da bi se morda dalo kaj ugovarjati, posebno nepričakovanemu koncu igre in skoro nenaravni hipni spremembi dozdej otročje Nore v globokomislečo filozofinjo itd. — Predstava „Nore“ bila je na našem slovenskem odru prav srečna in jo smemo prištevati najboljše uspehim. V jako težavni naslovni ulogi, otročje, lahkomišljene in razvajene a plemenito misleče „Nore“ pokazala je g. Borštnikova, da imamo v njej res izbornu predstavljalko, od katere že smemo kaj zahtevati. Kontrasti v tej ulogi so tako veliki, da je treba res izredno nadarjene igralko, da jih zmaga. Da se je to večinoma posrečilo g. Borštnikovi, to prav radi konstatujemo, posebno srečna bila je v dramatičnih momentih. Vreden drug v igri bil ji je g. Borštnik, ki je ulogo soproga Nore izvedel tako spretno, kakor smemo pričakovati od njega. Ona dva pa imata dober del igrokaza v svojih rokah. A tudi ostali sodelovali so prav pohvalno. G. Danilova in gg. Danilo in Sršen podpirali so glavna igralca prav dostojno in smemo reči, da je gledé predstavljanja včerajšnju igro šteti mej najboljše, kakoršnih se nadejamo še mnogo videti na deskah novega našega gledališča. — i.

— (Uštevanje let prostovoljne vojaške službe.) Finančno ministerstvo izdalo je važen odlok za jednoletne, oziroma dveletne prostovoljce. Po tem odloku se ušteva službeno jedno oziroma dve leti pri pokojninah, ki se plačujejo iz civilnega etata, ako je dotičnik ustopil v civilno državno službo še pred svojim definitivnim izstopom iz vojaške zaveze. Če je pa dotičnik ustopil pozneje, ne morejo se ti leti uštevati normalnim potom nego samo po Najvišji milosti.

— (Kletti v Kolizeji) bode mogoče začasno še nadalje rabiti kot takozvana „transit-skladišča“, vzlic temu, da spada sedaj Kolizej v mestni pomerij. Seveda bodo morali dotični najemniki kletij plačevati najemninsko in vodovodno naklado, kakor je določena v mestu. Mestni magistrat je s tem ukrepom zelo ustregel mnogim trgovcem, ki imado v Kolizeji svoja skladišča; zdaj si bodo mogli vsaj v pravem času preskrbeti skladišča, ležeča izven mestnega pomerija.

— (Tatica z magnetom.) Včeraj popoldne po 5. uri, ko je bil v stolni cerkvi končan krščanski nauk, ukradla je tuja tatica neki ženski mošnjiček z vsebino 1 gld 62. kr. Okradena ženska zapazila je tatico in zagnala grozen krik, vsled česar je na stotine občinstva hitelo za tatico, bežečo proti Cesarja Josipa trgu, kjer jo je ustavil detektiv Šober. Pri preiskavi v stražnici se je pokazalo, da je tatica zloglasna, 60 let stara samica Frančiška Dovšan, ki je priznala svoje dejanje ter tudi izpovedala način, po katerem je svojim bližnjikom praznila župe, namreč s pomočjo magnetov, velikega kakor konjska podkev. Tatica nastavljala je magnet in potegnila tako z železom okovane mošnjičke na magnet. Zdaj pa naj še kdo reče, da stari ljudje novih iznajdeb ne vedo ceniti in porabiti.

— (Vič izločen iz požarnega okraja Ljubljanskega.) Z Viča se nam piše: „Pred nekaterimi tedni smo uložili prošnjo, naj se izloči Vič iz gasilnega okraja Ljubljanskega, in sicer

zato, ker imamo sedaj na Viču svoje lastno gasilno društvo, a vrh tega je tudi gasilno društvo c. kr. tabačne tovarne blizu, tako da v slučaju požara ni treba Ljubljanskim ognjegascem več hoditi na Vič. Ljubljanskemu gasilnemu društvu je to prouzročalo mnogo sitnostij, mestnemu magistratu pa mnogo troškov. Magistrat Ljubljanski rešil je našo prošnjo ugodno.“ — Vsled tega ukrepa se ogenj na Viču ne bo več naznanjal s strelom raz Grad in gasilci Ljubljanski pojdejo na Vič le na posebno prošnjo v slučaju kake velike nevarnosti.

— (Umrli je,) v sv. Križu pri Ajdovščini dne 24. t. m. tamošnji župnik gosp. Jakob Logar v 80. letu svoje starosti. Pokojnik bil je jedini še živeči sošolec nepozabnega Einspillerja in se je udeležil njegove sedemdesetletnice. Pogreb bil je velečasten, in sicer tak, da ga ni sv. Križ še videl. — V Celji umrl je po štirimesečni bolezni znani prestidigitér Jožef Supanc (Mister Suppens), rodom Slovenec, ki je bil znan po svojih predstavah tudi po slovenskih pokrajinah. Ostavil je udovo in tvoje nepreskrbljenih otrok. — V Novem mestu umrl je profesor na gimnaziji g. Valentin Ambrusch v 45 letu svoje starosti. Služboval je prej na Koroskem in v Kočevju, kjer je zaradi svojega narodnega mišljenja imel mnogo neprilik in si izprosil, da so ga predstavili v Novo mesto. N. v. m. p.

— (Nesreča po dinamitu.) V Otočah na Gorenjskem pripetila se je nesreča po eksploziji dinamitnega zaporka, iz katere je hotela 18letna deklet Franja K. izpraskati neznano jej vsebino. Dinamit je vsled tega eksplodiral in je deklet ranjena na obeh rokah precj težko.

— (Ponesrečila) je pretekli teden v Domžalah 18 letna gospodična Rezika Oberwalder, sva-kinja tovarnarja g. Ladstaedterja. Našli so jo mrtvo na Bistriškemrodu. Brzkone se ji je pri sprehodu spodrsnilo ob bregu Bistrice in je tako našla smrt v vodi.

— (Mrtvega našli) so te dni v Trboveljskem potoku rudarja Antona Kržišnika, ki je delal v Trboveljskem rudniku. Kako je ponesrečil, ni še dognano.

— (Nemška oholost.) Iz Maribora se nam piše: Tu živi neki mlinar z imenom Franz, kateri je obogatel večinoma od slovenskih grošev, vendar pri vsaki priliki kaže svojo nestrpnost proti vsemu kar je slovenskega. Zoper to, pravi, nima nič, če kupuje Slovenec pri njem, a občevati neče z nikomur, kajti so same — barabe. Pri neki priliki se je izrazil jako žaljivo o Slovencih sploh in bi lahko navedli njegove besede, kar pa opuščamo, saj itak poznamo petje tacih ptičev. In vendar se ta urgrmane ne sramuje imeti za Kranjsko Slovenca za agenta, kateri vsiljuje Slovincem nemškega gospodarja nemško blago. Tu pač velja geslo: „Svoji k svojim!“

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Praga 26. marca. V deželnem zboru prišla sta mladočeška poslanca Herold in Masaryk prav ostro naučnega ministra Gauča zaradi prepovedi slavnosti Komenskega. Masaryk prijel je tudi namestnika in izjavil, da na Češkem ne bode prej miru, dokler ne ponehajo take malenkostne šikane.

Praga 27. marca. Cesarski namestnik grof Thun je baje pouprašal župana v Libercih, kako je stvar z odpravo „pikelhaub“ pri tamošnji policiji, o kateri zadevi se je izrazil cesar ob priliki svoje navzočnosti.

Beligrad 27. marca. Skupščina vsprejela je brez debate novi carinski tarif za države, ki nimaajo trgovinske pogodbe s Srbijo. Dalje je vsprejela zakon o tujih zavarovalnih družbah.

Pariz, 28. marca. Včeranjno eksplozijo v Rue de Clichy prouzročila je škatlja, napolnjena s 3 do 5 kilogramov dinamita. Policija sumi, da je Ravachol prouzročitelj atentata. Pod okni žandarmerijske vojašnice v Jocyu poleg Pariza našli so cev, napolnjeno s snovmi, ki bi prouzročile grozno eksplozijo, da ni ugasnila zažigalna nit prezgodaj.

Berolin 28. marca. V poslanski zbornici izjavil ministerski predsednik Eulenburg, da vlada odgodi daljše posvetovanje o šolskem zakonu, ker se glede na ostra nasprotstva, ki so se pokazala, ni nadejati povoljnega uspeha. Pridrži se, da se vrne pozneje k temu predmetu.

„LJUBLJANSKI ZVON“
 stoji
 za vse leto 4 glđ. 60 kr.; za pol leta
 2 glđ. 30 kr.; za četrt leta 1 glđ. 15 kr.

Zahvala.

Da sta postali ljudski šoli v Dolenjem in Gorenjem Logatecu ustanovnici društva „Narodna šola“, uplašala je slavna posojilnica v Logatci za nji ustanovnino po 20 glđ. Za ta velikodušni dar izrekati najtoplejšo zahvalo vodstvu ljudskih šol v Dol. in Gor. Logateci.

Zahvala.

V ponedeljek, dne 21. t. m., nastal je ogenj v gosp. Kende hiši v Spodnji Idriji. Jaz sem bil tedaj v Idriji in lahko misli si svak, kako me je pretresla vest, da gori v moji vasi — mogoče moja hiša.

Iz posebne prijaznosti peljal me je takoj gosp. Ivan Kavčič (v gosp. Tuječa gostilni) v Spodnjo Idrijo, bliskoma, tako da sem mogel še hitro svoje reči urediti. Njemu se torej tu prav iskreno zahvalim in priporočam ga sleherniku.

Posebno pa se zahvalim vrlim Idrijskim ognjegascem, ki so prišli takoj, ko so bili obveščeni o ognju, na pomoč. Isto tako tudi slavni rudniški direkciji, ki je poslala jedno brigadnico z rudniškimi delavci na pogorišče. Da bi bil potegnil veter proti vasi, kjer stojé moja poslopja, sigurno bi se bila unela dotična hiša. Torej še jedenkrat tisočera hvala vsem. Bog plati!

Spodnja Idrija, dne 25. marca 1892.

(335) Herman Malley.

Umrli so v Ljubljani:

25. marca: Jožef Lavrin delavčev sin, 1 mesec, Opekarska cesta št. 22, katar v črevih. — Elizabeta Kaligar, stotnikova hči, 10 mesecev, Kolodvorske ulice št. 24, typhus.

26. marca: Bogomil Kersnik, knjigovodjevin sin, 1 leto, sv. Petra cesta št. 6, jetika.

V deželni bolnici:

25. marca: Franc Porkar, pisar, 23 let, pneumothorase.

V vojaški bolnici:

24. marca: Jurij Lamut, vojak, 28 let, jetika.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
26. marca	7. zjutraj	738.2 mm.	0.4° C	sl. jzh.	jasno	0.00 mm.
	2. popol.	738.3 mm.	13.4° C	sl. jzh.	obl.	
	9. zvečer	738.5 mm.	7.2° C	sl. jzh.	obl.	
27. marca	7. zjutraj	738.1 mm.	7.2° C	sl. zah.	obl.	1.00 mm.
	2. popol.	738.1 mm.	10.0° C	sl. zah.	obl.	
	9. zvečer	737.4 mm.	7.6° C	sl. zah.	obl.	

Srednja temperatura 7.0° in 8.3°, za 1.6° in 2.5° nad normalom.

Dunajska borza

dne 28. marca t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	glđ. 94.30	—	glđ. 94.30
Srebrna renta	93.65	—	93.70
Zlata renta	110.75	—	110.70
5% marcna renta	102.70	—	102.70
Akcije narodne banke	98.2—	—	97.9—
Kreditne akcije	309.50	—	309.75
London	118.75	—	118.70
Srebro	—	—	—
Napol.	9.43	—	9.42
C. kr. cekini	5.60	—	5.61
Nemške marke	58.07 1/2	—	58.05
4% državne srečke iz l. 1854	250 glđ.	138 glđ.	— kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	181	—
Ogerska zlata renta 4%	107	55	—
Ogerska papirna renta 5%	102	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 glđ.	122	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	115	50	—
Kreditne srečke	100 glđ.	187	75
Rudolfove srečke	10	23	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	148	50
Tramway-društ. velj. 170 glđ. a. v.	239	—	—

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze sočutja, katere so nam izrazili sorodniki in prijatelji o priliki smrti našega soproga, oziroma očeta in starega očeta, gospoda

FRANA OREŠKA

trgovca in hišnega posestnika

za častno spremstvo k zadnjemu počitku, za lepe vence in I. slovenskemu pevskemu društvu „Ljubljana“ za ginljivo petje izrekamo najsrčnejšo svojo zahvalo.

Ljubljana, dne 28. marca 1892.

(341) Žalujoča rodbina.

Kuverte s firmo
 priporočila po nizki ceni

„NARODNA TISKARNA“
 v Ljubljani.

Dva voza

(omnibus)

(339—1)

dobro ohranjena, s štirimi in šestimi sedeži, prodasta se po nizki ceni na pošti v Kamniku.

Dobri kamnoseki za mramor in granit

dobé dober zaslužek in stalno delo pri Ludoviku Naiss-u, kamnoseku v Beljaku. (337—1)

Na najnovejši in najboljši način umetne

(228—6)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živca

zobozdravnik A. Paichel,
 poleg čevljarskega mostu, v Köhler-jevi hiši, I. nadst.

COGNAC

naravnost s Francoskega pripeljani, najboljše stare vrste, v steklenicah à 3 glđ. in v malih steklenicah à 1 glđ. 75 kr.

Piccoli-jeva lekarna

„Pri angelju“

v Ljubljani, Dunajska cesta.

Vnanja naročila se proti povzetju svote točno izvršujejo. (59—6)

(263) **FRAN CHRISTOPH-ov** (2)
svetli lak za tla
 je brez duha, se hitro suši in dolgo traja.
 Zaradi teh praktičnih lastnosti in jednostavnega rabljenja se posebno priporoča, kdor hoče sam lakirati tla. — Sobe se v dveh urah zopet lahko rabijo. — Dobiva se v različnih barvah (prav kakor oljnaté barve) in brezbarven (ki daje samo svet). — **Uzorei lakiranja in naved rabi dobé se v vseh zalogah.**
 Dobiva se v Ljubljani pri **FRAN CHRISTOPH, IVANU LUCKMANN-U.** izumitelj in jedini izdelovatelj pristnega svetlega laka za tla, PRAGA & BEROLIN.

Razglas.
V soboto, dne 2. aprila 1892. l.

bode

na Rakeku

drugi letni živinjski in kramarski semenj.

Nadejati se je, da se bode ravno tako dobro izvršil, ko dne 30. januarja, kadar se je mnogo živine dognalo in tudi prodalo.

Podžupanstvo na Rakeku. (327)

Dražba.

Po umrlem gospodu **Josipu Vanič-u**, vinskem in lesnem trgovcu, pripravitelju žganja in posestniku na **Krškem**, prodajalo se bode iz zapuščine sledeče: Staro gorsko belo in črno vino; veliko število dobroukusnih vinskih sodov v velikosti od 1 do 70 veder, vedro cenjeno samo po 15 kr. Nadalje velika, skoraj nova hiša, jako pripravna za obrtnijo ali gostilno, zraven je lep velik vrt; ograja vrta zasajena je z ameriškimi trtami, katere že najzlahotnejše grozdje rodé, vse sredi mesta. Hišo zelo pripravno za stanovanje z malim vrtom, zraven župnijske cerkve. Vinograd, kateri je zasajen s samimi ameriškimi trtami in kot vzgledni vinograd pripoznan, z velikim hramom ali zidanico in lepo veliko stiskalnico. Vinograd, „cvika“ imenovan, njive in hoste. Skladišče ovs, krompirja, repe itd. Velika zaloga vsakovrstnega lesa, za stavbo, za tesarje in mizarje. Prodajalo se bode tudi veliko drobnin, kakor: podob, oblek, ur, verižic, postelj in posteljne oprave, omar itd. itd. itd., potem veliko gospodarskega blaga, kakor: voz, verig, vrvi, žag itd.

Dražba se prične **dne 30. marca ob 8. uri zjutraj na Krškem hiš. št. 24.** (320—3)

Častito p. n. občinstvo se uljudno vabi k tej dražbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Zaradi odprave svobodne luke nudi za tuzemstvo (187—5)

pivovarna ANTONA DREHER-ja v Trstu
 dobro nležana

eksportno-marčna, uležana in črna piva

izborne kakovosti po primernih cenah v sodih in steklenicah.

Vsprejmó se dobri zastopniki.

Št. 5806.

Razglas.

(315)

V smislu deželnega zakona z dne 17. junija 1870., šte. 21. dež. zak. o varstvu zemljiških pridelkov proti škodi gosenic, hroščev in drugih škodljivih mrčesov, naročam vsem posestnikom, uživalcem in najemuikom zemljišč v ozemlju mestne občine Ljubljanske, da jim je

do 15. aprila letos

svoje sadno in lepšalno drevje, grmovje, seči, lesene vrtné plotove in hišne stene na vrtih, na polji in na travnikih očistiti zapredenih gosenic, mrčesnih jajec in zapredkov (ličin), in sežgati ali kakor si bodi pokončati nabrana gosenčna gnezda in jajca.

Prav tako je gosenice, ako se spomladi pokažejo na drevju, grmovji in rastlinji, kakor tudi zapredke pokončati **kakor hitro mogoče** a najdalje **do 15. maja letos.**

Kadar se posekajo, drevesa, ki so jih napadle gosenice, ali kadar se odsekajo, veje, ki so jih napadle gosenice, tedaj se taka drevesa oziroma take veje ne smejo pustiti v tem stanu ležati, ampak morajo se ali gosenice obrati od njih ali pa drevesa in veje precej sežgati.

Dalje morajo gori imenovane osebe hrošče, dokler letajo, od svojega sadnega in lepšalnega drevja, lepšalnih grmov in drevorednih dreves, potem od drevja ob gozdnih roboh v istih primerljajih, kjer je tega treba zaradi bližine, vsak dan zlasti ob zaranih urah otesati in pokončevati ali obračati kmetijstvu na korist.

Na polji se morajo črvi (podjedi, ogrei) pri oranji ali kopanji zemlje precej za plugom, motiko ali lopato pobirati in koj pokončati.

Če se bode kdo obotavljal, gori navedena opravila izvršiti do določene časa, jih bode mestna občina dala izvršiti na njegove stroške, vrhu tega pa se mu bode naložila na korist občinske blagajnice globa od 1 do 10 glđ. in če bi se to ponovilo, do 20 glđ., kdor bi ne mogel plačati globe, bode kaznovan z zaporom od 12 ur do 4 dni.

V Ljubljani, dne 17. marca 1892.

Župan: Grasselli s. r.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.